

6. ผลกระทบของอินเทอร์เน็ตต่อการศึกษาไทย

สถานศึกษาของไทยได้ทำหน้าที่เป็นผู้นำในการใช้อินเทอร์เน็ตมาตลอด เริ่มจากการที่อินเทอร์เน็ตมาถึงประเทศไทยครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2530 ที่สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย ขณะนั้น ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน เป็นนายกสมาคมนักเรียนเก่าเอไอที จึงได้ใช้อินเทอร์เน็ตในเมืองไทยตั้งแต่อินเทอร์เน็ตเข้ามาเมืองไทยครั้งแรก โดยใช้ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตหัวหมาก เชื่อมโยงเครื่องพีซีในห้องทำงานไปยังเอไอทีโดยใช้โทรศัพท์

เมื่อ พ.ศ. 2522 ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ได้ยกร่างและเปิดหลักสูตรปริญญาตรีคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (Business Computer) เป็นแห่งแรกในโลก และต่อมามีผู้นำหลักสูตรไปใช้กันอย่างกว้างขวาง

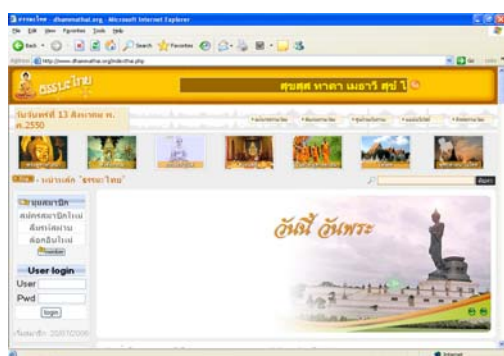
เมื่อ พ.ศ. 2537 ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ได้เสนอและได้รับอนุมัติให้มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเปิดบริการอินเทอร์เน็ต โดยบังคับให้นักศึกษาทุกคนใช้อินเทอร์เน็ต นับเป็นสถานศึกษาแห่งแรกในโลกที่บังคับให้นักศึกษาทุกคนต้องใช้อินเทอร์เน็ต ทั้งนี้ในต่างประเทศสถานศึกษามีอินเทอร์เน็ตให้ใช้ แต่ไม่บังคับให้ใช้

หลังจากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญบังคับให้นักศึกษาทุกคนใช้อินเทอร์เน็ต มหาวิทยาลัยอื่น ๆ ก็พากันเร่งรัดพัฒนาการใช้อินเทอร์เน็ตจนมีอินเทอร์เน็ตใช้กันทุกมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยในเมืองไทย ส่วนระดับประถมและมัธยมศึกษาที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตกันอย่างกว้างขวาง

ผลกระทบของอินเทอร์เน็ตต่อการศึกษาไทยที่จะมีความสำคัญมากที่สุดคือ ในด้านอีเลิร์นนิ่ง ฉะนั้น ในบทนี้จะได้กล่าวถึงวิทยาลัยการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ตแห่งมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาแห่งแรกในประเทศไทย ที่เปิดสอนแบบอีเลิร์นนิ่งระดับปริญญาเต็มทั้งหลักสูตร

ที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่งก็คือ การใช้อินเทอร์เน็ตเผยแพร่การศึกษาด้านพุทธศาสนาจากเว็บธรรมะไทยผ่านเน็ต เว็บธรรมะดอทเน็ต และเว็บแปดหมื่นสี่พันดอทออร์ก ดังนี้

เว็บธรรมะไทยผ่านเน็ต (www.dhammathai.org) [44] ดังแสดงในรูปที่ 6.1 นี้จะให้ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา อาทิ หัวข้อธรรม ธรรมะปฏิบัติ ศาสนพิธี วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา วัดไทย พระพุทธศาสนาในไทย และธรรมะจากหลวงพ่อดัง เป็นต้น ที่สำคัญคือ เสี่ยงธรรมจากพระสงฆ์ อาทิ สมเด็จพระสังฆราช ท่านพุทธทาสภิกขุ หลวงพ่อชา สุภัทโท พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) และพระพยอม กัลยาโณ เป็นต้น ซึ่งผู้สนใจสามารถฟังธรรมะออนไลน์ได้

รูปที่ 6.1 เว็บธรรมะไทยดอทไออาร์จี
(www.dhammathai.org)

รูปที่ 6.2 ท่านพุทธทาสภิกขุ
พร้อมประวัติของท่านโดยย่อ

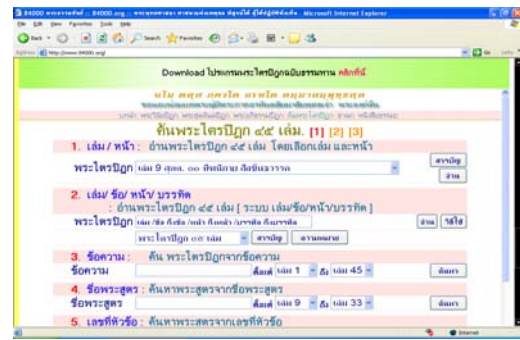
ตัวอย่างเช่น ถ้าต้องการฟังธรรมะของหลวงพ่อบุทธทาสภิกขุ ก็ไปเลือกที่เมนูเสี่ยงธรรม แล้วคลิกที่เมนูท่านพุทธทาสภิกขุ ก็จะปรากฏเป็นรูปภาพพร้อมทั้งประวัติของท่าน ดังแสดงในรูปที่ 6.2

สำหรับหัวข้อธรรมต่าง ๆ ของท่านพุทธทาส อาทิสมาธิภาวนาในพระศาสนา การออกจากสิ่งที่ เป็นทุกข์ และสังขารมรสสุดท้าย เป็นต้น ซึ่งท่านได้แสดงไว้เพื่อให้ผู้สนใจได้สามารถฟังกันตามความพอใจของตนเองได้

เว็บธรรมะดอทเน็ต (www.dhamma.net) นี้ [146] ดังแสดงในรูปที่ 6.3 เป็นเว็บธรรมะของวัดพระธรรมกายที่จัดทำขึ้นมาเพื่อเผยแพร่ธรรมะให้แก่ลูกศิษย์ทั้งในและต่างประเทศ

รูปที่ 6.3 เว็บไซต์ดอตเน็ต(www.dhamma.net)

รูปที่ 6.4 แสดงการค้นหาพระไตรปิฎกจากเว็บแปดหมื่นสี่พันดอตออร์ค

เว็บนี้จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับธรรมะมากมาย อาทิ มงคลชีวิต ธรรมะใสใส ผลของการฝึกสมาธิข้ามชาติ ภาวนาธรรม และหลักการนั่งสมาธิ เป็นต้น นอกจากนี้ก็มีข่าวสารที่ประกาศให้คนผู้สนใจมาร่วมกิจกรรมการทำบุญกับทางวัดพระธรรมกาย และมีการแนะนำหนังสือดีมาอ่านมาให้ผู้สนใจหาซื้อไปอ่านด้วย

เว็บแปดหมื่นสี่พันดอตออร์ค (www.84000.org) [77] เป็นเว็บที่ให้บริการเกี่ยวกับข้อมูลทางด้านพระพุทธศาสนาอย่างมากมาย นอกจากนี้ก็มีพจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลศัพท์ ฉบับประมวลธรรมของพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) และการบริการค้นหาเนื้อหาของคัมภีร์พระไตรปิฎกด้วยดังแสดงในรูปที่ 6.4

ผู้สนใจที่จะศึกษาเนื้อหาของคัมภีร์พระไตรปิฎกก็สามารถเลือกค้นหาได้ตามต้องการ ไม่ว่าจะเป็นการค้นหาเพื่อเลือกเล่ม หน้า หรือพระสูตรต่าง ๆ ของคัมภีร์พระไตรปิฎกได้ โดยการคลิกเลือก ตัวอย่างเช่น เลือกเล่มที่ 9 ก็จะเป็นพระสูตรต้นตปิฎก ทีมนิกาย สีลขันธวรรค ซึ่งถ้าต้องการอ่านเนื้อหา ก็สามารถคลิกอ่านได้

สำหรับคณะผู้จัดทำเว็บนี้ ก็เพื่อจะได้มีส่วนในการส่งเสริม ความรู้ความเข้าใจในพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้กว้างขวางยิ่ง ๆ ขึ้นไป โดยคณะผู้จัดทำมีความเห็นว่า “ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องอย่างแท้จริงในพระธรรมนั้นแหละเป็นความตั้งมั่น เป็นความมั่นคง และเป็นการคงอยู่ของพระพุทธศาสนา”

6.1 วิทยาลัยการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ต

ในการประชุมสภามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ [97] ครั้งที่ 2/2545 เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม พ.ศ. 2545 ในฐานะประธานโครงการสอนทางไกลอินเทอร์เน็ตและกรรมการสภา ศ.ดร. ศรีศักดิ์ได้เสนอและสภาได้มีมติเป็นเอกฉันท์อนุมัติให้จัดตั้งวิทยาลัยการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ต อนุมัติให้แต่งตั้งกรรมการวิทยาลัยการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ต โดยให้ ศ.ดร. ศรีศักดิ์ เป็นประธาน และอนุมัติให้นำเสนอทบวงมหาวิทยาลัย ดังแสดงในรูปที่ 6.5

รูปที่ 6.5 ผู้บริหารระดับสูงของวิทยาลัยการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ต

เหตุผลในการเปิดสอน คือ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วโลกได้พากันเปิดการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ต เพราะช่วยให้ผู้สนใจใฝ่หาความรู้ได้โดยสะดวกทั้งด้านเวลาและสถานที่ คือจะศึกษาเมื่อใด เร็วช้าอย่างไรและจากที่ได้ ในโลกก็ทำได้ทั้งนั้น โดยไม่จำเป็นต้องเดินทางไปยังสถานศึกษา การจัดการศึกษาระดับปริญญาทางอินเทอร์เน็ตนี้ มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติในการผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม มีความสามารถในการวิเคราะห์ อย่างเป็นระบบ รวมทั้งเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม

ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่เปิดสอนทางอินเทอร์เน็ตเหมือนกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรที่เปิดสอนในภาคปกติ แต่เปิดกว้างให้ประชาชนคนไทยได้มีโอกาสในการศึกษาหาความรู้ไปใช้ ให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติมากขึ้น

สถานที่ตั้งวิทยาลัยตั้งอยู่ที่ “อาคารศรีศักดิ์ จามรมาน สถานเทคโนโลยีสารสนเทศ” ในอาคารดังกล่าว จะมีเครื่องคอมพิวเตอร์เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตกว่า 1,000 เครื่อง และมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อสนับสนุน การศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ต อาทิ มีโทรศัพท์กว่า 1,000 เลขหมาย ให้ต่ออินเทอร์เน็ตและมีแม่ข่ายกระจกเงา (Mirror Sites) สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาจากมหาวิทยาลัยในประเทศต่างๆ

ความคิดริเริ่ม ในการก่อสร้างอาคารเทคโนโลยีสารสนเทศมาจากวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ของ ภราดา ดร. ประทีป มาร์ติน โทมลมาศ อธิการบดีมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญขณะนั้นอยากให้ทุกคนมีการเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลาจึงสร้างอาคาร “ศรีศักดิ์ จามรมาน สถานเทคโนโลยีสารสนเทศ” และให้ใช้ชื่อเป็นที่ระลึก ในการสร้างคุณงามความดีของ ศ.ดร.ศรีศักดิ์ จามรมาน

รูปที่ 6.6 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเจิมแผ่นศิลาฤกษ์อาคาร “ศรีศักดิ์ จามรมาน สถานเทคโนโลยีสารสนเทศ” เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2545

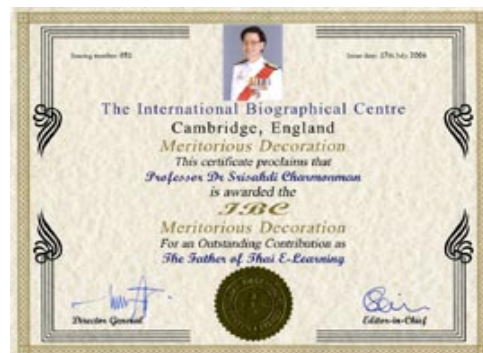
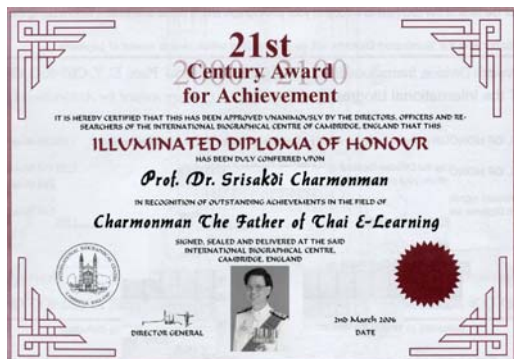
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเจิมแผ่นศิลาฤกษ์อาคาร “ศรีศักดิ์ จามรมาน สถานเทคโนโลยีสารสนเทศ” ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตบางนา เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2545 ดังแสดงในรูปที่ 6.6 เป็นอาคารขนาด 12 ชั้น มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 12,000 ตารางเมตร โดยเป็นที่ตั้ง “วิทยาลัยการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ต” สามารถรองรับนักศึกษาได้หนึ่งแสนคนต่อปี

พ.ศ. 2546 ในฐานะผู้ก่อตั้งและประธานเอแบคโพลล์ ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ได้สั่งให้สำรวจเรื่องอีเลิร์นนิ่ง พบว่า ร้อยละ 77 ของผู้ตอบแบบสอบถามสนใจจะเรียนต่อแบบอีเลิร์นนิ่ง

6.2 บิดาอีเลิร์นนิ่งไทย

เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2549 [97] ศูนย์ชีวประวัตินานาชาติ (International Biographical Centre) ที่เคมบริดจ์ (Cambridge) ประเทศอังกฤษ มอบรางวัลผู้ประสบความสำเร็จ ในคริสต์ศตวรรษที่ 21 ให้ “ศ.ดร. ศรีศักดิ์

จามรमान เป็นบิดาอีเลิร์นนิ่งไทย (The Father of Thai E-Learning)” และเมื่อวันที่ 17 กรกฎาคม พ.ศ. 2549 ศูนย์ดังกล่าวได้มอบคำประกาศคุณงามความดี (Meritorious Decoration) ให้ “ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรमान เป็นบิดาอีเลิร์นนิ่งไทย (The Father of Thai E-Learning)” ดังแสดงในรูปที่ 6.7

รูปที่ 6.7 บิดาอีเลิร์นนิ่งไทย
(The Father of Thai E-Learning)

ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรमान ถือกำเนิดเมื่อ พ.ศ. 2480 โดยเป็นบุตรพระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ (วัน จามรमान) ซึ่งเป็นอดีตเจ้ากรมพระอาลักษณ์ อดีตรองราชเลขาธิการฝ่ายต่างประเทศในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 7 และอดีตรัฐมนตรียุติธรรม รักษาการนายกรัฐมนตรีอยู่ 6 เดือน

พ.ศ. 2507 เป็นคนไทยคนแรกที่จบปริญญาเอกด้านคอมพิวเตอร์ ที่จอร์เจียเทค สหรัฐอเมริกา

พ.ศ. 2513 เป็นคนไทยคนแรกที่ใช้อินเทอร์เน็ต (ตอนเป็นผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัยคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยมิซซูรี สหรัฐอเมริกา)

พ.ศ. 2516 เป็นคนไทยคนแรกที่ทำอีเลิร์นนิ่ง (ตอนเป็นศาสตราจารย์เต็มขั้นที่มหาวิทยาลัยแห่งรัฐนิวยอร์ก)

พ.ศ. 2531 ได้เป็นศาสตราจารย์ระดับ 11 (ศ. 11) คนแรกในทุกสาขาวิศวกรรมศาสตร์ โดยศาสตราจารย์ระดับ 11 สูงกว่าผู้ว่าราชการจังหวัดในด้านพลเรือนและเป็นระดับจอมพลในด้านทหาร ทั้งนี้ได้เป็นศาสตราจารย์ระดับ 11 ที่พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2547 ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานสภาธุรกิจอีอาเซียน โดยเสนอรัฐมนตรีอีอาเซียให้สนับสนุนอีเลิร์นนิ่ง รัฐมนตรีเห็นด้วยและมอบหมายให้สำรวจสภาพอีเลิร์นนิ่งในอีอาเซียน ซึ่งต่อมาได้เสนอบทความตามเมืองต่าง ๆ ของอีอาเซียน

นอกจากนี้ ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ยังได้รับแต่งตั้งเป็น ศาสตราจารย์เต็มขั้น (Full Professor) จาก 4 มหาวิทยาลัย คือ

- ศาสตราจารย์วิทยาการคอมพิวเตอร์ที่มหาวิทยาลัยแห่งรัฐนิวยอร์ก (State University of New York) ตั้งแต่อายุ 36 ปี
- ศาสตราจารย์สถิตินิเทศศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ศาสตราจารย์ระดับ 11 วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (ดำรงตำแหน่ง ศ. 11 อยู่ 10 ปี)
- ศาสตราจารย์วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

เมื่อ พ.ศ. 2524 ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ได้รับการคัดเลือกเป็น “บุรุษคอมพิวเตอร์แห่งเอเชีย พ.ศ. 2524 (Asian Computer Man of the Year 1981)”

พ.ศ. 2527 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดสัมมนาและเชิญ ศ.ดร. ศรีศักดิ์บรรยายเรื่อง “การใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดทำธนาคารข้อสอบ” ซึ่งต่อมามีผู้ขอไปพิมพ์ใน “วารสารภาษาปริทัศน์” และในวารสาร “คอมพิวเตอร์ส์”

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ฉบับวันจันทร์ที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2541 ได้ขนานนาม ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ว่า “เป็นบิดาอินเทอร์เน็ตไทย” โดยแปลจากพาดหัวข่าวว่า “บิดาอินเทอร์เน็ตไทยเตรียมจะทุ่มสุดกำลัง ในการช่วยให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากโลกออนไลน์”

นอกจากนี้ก็มีวารสารอื่น ๆ ขนานนามว่าเป็นบิดาอินเทอร์เน็ตไทยอีก อาทิ

- ยิปปี (Yuppie) ฉบับวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2539 มีข้อความว่า “ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน เป็นเจ้าพ่ออินเทอร์เน็ตเมืองไทย”
- อิมเมจ ปีที่ 10 ฉบับวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2540 หน้า 159 พิมพ์ภาพ ศ.ดร. ศรีศักดิ์ พร้อมคำ บรรยายว่า “ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน บิดาอินเทอร์เน็ตไทย”
- สมาร์ทจอบ ฉบับวันที่ 8-18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 ในหน้า “สมาร์ทไอเดีย” จั่วหัวใหญ่ ว่า “ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน บิดาอินเทอร์เน็ตไทย” เป็นต้น

ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ถือได้ว่าเป็นผู้ร่วมก่อตั้งสมาคมอินเทอร์เน็ตนานาชาติและเป็นคนไทยคนเดียวที่เคยเป็นกรรมการบริหารสมาคม เมื่อ พ.ศ. 253 ได้ประกาศถึงการจัดตั้งสมาคมอินเทอร์เน็ต หรือ “ไอโซค (ISOC = Internet Society)” เป็นสมาคมนานาชาติที่สหรัฐอเมริกา โดย “วินท์ เซิร์ฟ (Vint Cerf)” เป็นนายกก่อตั้ง และขอเชิญหน่วยงานต่าง ๆ เป็น “สมาชิกก่อตั้งประเภทสถาบัน (Founding Organization Member)” โดยมีสิทธิส่งผู้แทนคนหนึ่งเป็นกรรมการที่ปรึกษา ศ.ดร. ศรีศักดิ์จึงได้ขอให้มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นสมาชิกก่อตั้งและได้รับเงินสนับสนุนจากภราดา ดร. ประทีป มาร์ติน โกลมาต ซึ่งในเอเชียอาคเนย์ มีเฉพาะประเทศไทยเท่านั้นที่เป็นสมาชิกก่อตั้งของสมาคมอินเทอร์เน็ตนานาชาติ มหาวิทยาลัยได้แต่งตั้ง ศ.ดร.ศรีศักดิ์เป็นที่ปรึกษาสมาคมและได้รับเลือกตั้งเป็น “นายกก่อตั้ง (Founding President)” ของสมาคมอินเทอร์เน็ตนานาชาติสาขาประเทศไทย เป็นคนไทยคนเดียวที่ได้รับเลือกตั้งเป็น 1 ใน 5 กรรมการบริหาร

เมื่อ พ.ศ. 2550 ศ.ดร. ศรีศักดิ์ เป็นกรรมการบริหารกิตติมคุณ (Trustee Emeritus) ของสมาคมอินเทอร์เน็ตนานาชาติ โดยเป็นคนไทยคนเดียวที่เคยเป็นกรรมการอำนวยการของศูนย์ข้อมูลเครือข่ายแห่งเอเชียแปซิฟิก หรือ “แอฟนิค (APNIC = Asia Pacific Network Information Center)” ซึ่งเป็นองค์กร 1 ใน 4 ทั่วโลก ที่ดูแลการจดทะเบียนหมายเลขอินเทอร์เน็ต (IP Address) หรือ “อาร์ไออาร์ (RIR = Regional Internet Registry)” และองค์กรแห่งแรกที่ดูแลอเมริกา คือ “อาร์ริน (ARIN = America Registry for Internet Number)”

ศ.ดร. ศรีศักดิ์ นอกจากจะเป็นนายกสมาคมอินเทอร์เน็ตนานาชาติสาขาประเทศไทยแล้ว ยังเป็นนายกก่อตั้งสมาคมด้านอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์อื่น ๆ อาทิ นายกก่อตั้งสมาคมธุรกิจอินเทอร์เน็ตไทย นายกก่อตั้งสมาคมคอมพิวเตอร์นานาชาติเอเชียเอ็ม (ACM) สาขาประเทศไทย โดยเอเชียเอ็มเป็นสมาคมวิชาการคอมพิวเตอร์ที่เก่าแก่และใหญ่ที่สุดในโลก นายกก่อตั้งสมาคมคอมพิวเตอร์แห่งสถาบันวิศวกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (IEEE) สาขาประเทศไทย และนายกก่อตั้งสมาคมการศึกษาอิเล็กทรอนิกส์ภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก เป็นต้น

ประมาณ พ.ศ. 2512 – 2531 รัฐบาลสหรัฐอเมริกาอนุญาตให้ใช้อินเทอร์เน็ตเฉพาะในการศึกษา และวิจัยเท่านั้น ต่อมาประมาณ พ.ศ. 2530 – 2537 รัฐบาลไทยก็อนุญาตให้ใช้อินเทอร์เน็ตเฉพาะในการศึกษา และวิจัยเท่านั้น

ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ได้ไปกราบเรียนปรึกษา “ภราดา ดร. ประทีป มาร์ติน โกลมาต” อธิการบดีมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ว่าอยากจะทำเปิดบริการอินเทอร์เน็ตให้ใช้ในธุรกิจ โดยจะขอให้มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ช่วยเป็นศูนย์เพาะชำ (Incubator) ต่อมา ศ.ดร. ศรีศักดิ์ เริ่มศึกษาหาวิธีเปิดบริษัทให้บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์พบว่า การสื่อสารแห่งประเทศไทย (กสท.) มีอำนาจตามกฎหมายไทยที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาต ให้ใครเปิดบริษัทอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ สำหรับบริษัทที่จะร่วมทุนกับ กสท. นั้น ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ใช้ชื่อหน่วยงานด้านอินเทอร์เน็ตที่ตั้งไว้ในมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ คือ ศูนย์บริการวิทยาการอินเทอร์เน็ต หรือ “อินเทอร์เน็ตเคเอสซี (Internet KSC = Internet Knowledge Service Center)”

เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2537 กระทรวงพาณิชย์รับจดทะเบียนบริษัทศูนย์บริการวิทยาการอินเทอร์เน็ต โดยระบุวัตถุประสงค์ที่จะให้บริการโทรคมนาคมรวมทั้งอินเทอร์เน็ต อาจกล่าวได้ว่าบริษัทศูนย์บริการวิทยาการอินเทอร์เน็ตเป็นบริษัทแรกที่จดทะเบียนให้บริการอินเทอร์เน็ตโดยถูกต้องตามกฎหมาย ส่วนบริษัทร่วมทุนกับ กสท. ใช้ชื่อว่า “บริษัทเคเอสซี คอมเมอร์เชียล อินเทอร์เน็ต” จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายไทยกับกระทรวงพาณิชย์ เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2537 เป็นบริษัทร่วมทุนด้านอินเทอร์เน็ตกับ กสท. ฉะนั้น เคเอสซีจึงเป็นบริษัทที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์ที่จดทะเบียนกับกระทรวงพาณิชย์ถูกต้องเป็นบริษัทแรกในประเทศไทย

พ.ศ. 2543 ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ประกาศเจตนารมณ์อีเลิร์นนิ่งเป็นงานใหญ่ โดยนิตยสาร “คอร์ปอเรตไทยแลนด์ (Corporate Thailand)” ฉบับเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2543 ลงเรื่อง “ฉากต่อไปของ ศ.ดร. ศรีศักดิ์” โดย ศ.ดร. ศรีศักดิ์ถือเป็นคนแรกที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหลักสูตรคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคมของทบวงมหาวิทยาลัย และได้สัมภาษณ์ลง “คอร์ปอเรตไทยแลนด์” ว่า “จะทำอีเลิร์นนิ่งซึ่งจะมีกำไรมากกว่าอีคอมเมิร์ซ”

6.3 กฎหมายอีเลิร์นนิ่งฉบับแรกของไทย

เมื่อ พ.ศ. 2545 ศ.ดร. ศรีศักดิ์ เสนอ นายกรัฐมนตรี และ รัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัย ขอให้มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเปิดสอนอีเลิร์นนิ่ง [97] โดยบันทึกที่ มอช. 10272545 ลว. 23 กันยายน พ.ศ. 2545 ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ได้ทำบันทึกในฐานรองอธิการบดีปฏิบัติหน้าที่แทนอธิการบดีถึงทบวงมหาวิทยาลัย ขออนุมัติให้มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเปิดการสอนระดับปริญญาอินเทอร์เน็ต มีการส่งร่างประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับปริญญาทางอินเทอร์เน็ต” ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ

- 1) ให้สถาบันอุดมศึกษานำหลักสูตรระดับปริญญาที่ทบวงอนุมัติให้เปิดสอนอยู่แล้วไปเปิดสอนทางอินเทอร์เน็ตได้
- 2) ให้สถาบันอุดมศึกษาที่ประสงค์จะเปิดสอนทางอินเทอร์เน็ตตั้งหน่วยงานระดับคณะขึ้นรับผิดชอบการสอนทางอินเทอร์เน็ตโดยเฉพาะ ให้หน่วยงานมีอาจารย์และเจ้าหน้าที่ประจำไม่ต่ำกว่า 20 คน มีอินเทอร์เน็ตเชื่อมโยงต่างประเทศไม่ต่ำกว่า 4 ล้านบิตต่อวินาที และมีหมายเลขโทรศัพท์ให้นักศึกษาเชื่อมโยงไม่ต่ำกว่า 5010 หมายเลข
- 3) ไม่ต้องนำจำนวนนักศึกษาทางอินเทอร์เน็ตไปนับรวมกับนักศึกษาแบบเรียนในห้องเรียน ในการคำนวณอัตราอาจารย์กับนักศึกษา
- 4) ไม่จำกัดจำนวนนักศึกษาทางอินเทอร์เน็ต
- 5) การสอบไล่ต้องสอบแบบที่มีผู้คุมสอบ แต่การสอบซ่อมให้สอบทางอินเทอร์เน็ตได้

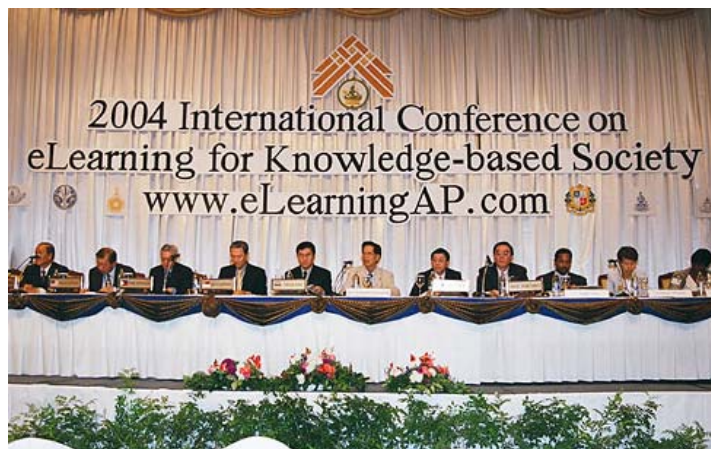
วันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546 ทบวงมหาวิทยาลัยจัดสัมมนาพิจารณาพิจารณากฎหมายอีเลิร์นนิ่ง ในฐานะนายกสมาคมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งได้ทำหน้าที่เสนอร่างกฎหมายในตอนเช้า และทำหน้าที่ดำเนินการสัมมนาพิจารณาในตอนบ่าย ในครั้งแรกที่ ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ยกร่างกฎหมายในรูปแบบของประกาศทบวงมหาวิทยาลัยนั้น ๑ พณฯ สุวัจน์ ลิปตพัลลภ เป็นรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ปราดา ดร. ประทีป มาร์ติน โกมลมาศ ปราดา ดร. บัญชา แสงหิรัญ และ ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ได้ขอเข้าเยี่ยมคารวะรัฐมนตรีสุวัจน์ โดย ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ได้นำร่างประกาศเรื่องอีเลิร์นนิ่งไปนำเสนอ วันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2546 ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ส่งบันทึกถึงนายกรัฐมนตรีขอให้ช่วยเร่งรัดการประกาศกฎหมายอีเลิร์นนิ่ง

เมื่อวันที่ 4-5 มิถุนายน พ.ศ. 2548 มีการประชุมนัดพิเศษผู้บริหารระดับสูงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของอาเซียนหรือ “เทลซอม (TELSOM = Telecommunications and Information Technology Senior Official Meeting)” ที่ประชุมมีมติให้นำเสนอรัฐมนตรีอาเซียนหรือ “เทลมิน (TELMIN = Telecommunications and IT Ministers)” ให้จัดตั้งสภาธุรกิจอีอาเซียนหรือ “อีเอบีซี (e-ABC = e-ASEAN Business Council)” เพื่อให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีอาเซียน

รัฐบาลไทยได้กรุณาตั้งให้ ศ.ดร. ศรีศักดิ์ เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทยในการประชุมสภาธุรกิจอียูอาเซียน วันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2547 ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ได้เริ่มทำหน้าที่ในการประชุมครั้งแรกที่โรงแรมแชงกรีลา โดยได้เสนอการรับรองมาตรฐานอีเลิร์นนิ่งในอียูอาเซียน

ในฐานะประธานสภาธุรกิจอียูอาเซียนอยู่ 1 ปี ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ได้ปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 1) วันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2547 เป็นประธานประชุมสภาธุรกิจอียูอาเซียน ครั้งที่ 1
  - 2) วันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2547 เป็นผู้ดำเนินการอภิปราย การประชุมรัฐมนตรีอาเซียน เรื่อง อีเลิร์นนิ่ง
  - 3) วันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2547 เป็นประธานร่วมกับ ฯพณฯ รัฐมนตรี สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี ในการประชุมร่วมครั้งแรกระหว่างรัฐมนตรีโทรคมนาคมของอาเซียนกับสภาธุรกิจอียูอาเซียน
  - 4) เป็นผู้ก่อตั้งและดูแลเว็บของสภาธุรกิจอียูอาเซียน (www.eABC.biz)
  - 5) วันที่ 8 มีนาคม พ.ศ. 2548 เสนอรายงานจากประธานสภาธุรกิจอียูอาเซียนในการประชุมที่สิงคโปร์
  - 6) วันที่ 13-16 มิถุนายน พ.ศ. 2548 เสนอบทความเรื่อง “อียูอาเซียนกับอีคอมเมิร์ซ” ในการสัมมนาที่มาเลเซีย
  - 7) วันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2548 เป็นประธานการประชุมสภาธุรกิจอียูอาเซียนที่พม่า
  - 8) วันที่ 4-7 สิงหาคม พ.ศ. 2548 เป็นประธานจัดสัมมนาระหว่างประเทศเรื่อง “อีเลิร์นนิ่งในสังคมอุดมปัญญา” ที่กรุงเทพฯ
  - 9) วันที่ 29-30 ตุลาคม พ.ศ. 2548 เป็นประธานจัดสัมมนาอินดัสทรี ที่กรุงเทพฯ
  - 10) วันที่ 19-20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2548 เป็นประธานจัดสัมมนาเรื่อง “อีบิซิเนส” ที่กรุงเทพฯ
- นอกจากนี้ ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ยังได้เป็นประธานจัดสัมมนานานาชาติ 4 ครั้ง เรื่อง “อีเลิร์นนิ่งในสังคมอุดมปัญญา”

รูปที่ 6.8 การอภิปรายเรื่องอีเลิร์นนิ่งโดยรัฐมนตรีอาเซียน 10 ประเทศ
ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน เป็นผู้ดำเนินการอภิปราย

ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2547 กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้ ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน เป็นประธานจัดสัมมนาระดับนานาชาติเรื่อง “อีเลิร์นนิ่งในสังคมอุดมปัญญา (International Conference on eLearning for Knowledge-Based Society)” ที่อิมแพค เมืองทองธานี ระหว่างวันที่ 4-5 สิงหาคม พ.ศ. 2547 ปรากฏว่ามีผู้เสนอบทความ 46 เรื่อง จาก 10 ประเทศ และรัฐมนตรีจาก 10 ประเทศอาเซียนได้ร่วมอภิปรายโดยมี ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน เป็นผู้ดำเนินการอภิปราย ดังแสดงในรูปที่ 6.8

ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2548 กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้ ศ.ดร. ศรีศักดิ์ เป็นประธานจัดสัมมนาระดับนานาชาติ ครั้งที่ 2 เรื่อง “อีเลิร์นนิ่งในสังคมอุดมปัญญา (The Second International Conference on eLearning for Knowledge-Based Society)” ที่อิมแพค เมืองทองธานี ระหว่างวันที่ 4-5 สิงหาคม พ.ศ. 2548 และที่ศูนย์ประชุมนานาชาติจอห์น XXIII

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาเขตบางนา วันที่ 6-7 สิงหาคม พ.ศ. 2548 ปรากฏว่ามีผู้เสนอบทความ 45 เรื่อง จากกว่า 10 ประเทศ

ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2549 กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้ ศ.ดร. ศรีศักดิ์ เป็นประธานจัดสัมมนาในระดับนานาชาติ ครั้งที่ 3 เรื่อง “อีเลิร์นนิ่งในสังคมอุดมปัญญา (The Third International Conference on eLearning for Knowledge-Based Society)” ที่อิมแพค เมืองทองธานี ระหว่างวันที่ 3-4 สิงหาคม พ.ศ. 2549 ปรากฏว่ามีผู้เสนอบทความ 49 เรื่อง จากกว่า 10 ประเทศ

ครั้งที่ 4 พ.ศ. 2550 กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้ ศ.ดร. ศรีศักดิ์ เป็นประธานจัดสัมมนาในระดับนานาชาติ ครั้งที่ 4 เรื่อง “อีเลิร์นนิ่งในสังคมอุดมปัญญา (The Third International Conference on eLearning for Knowledge-Based Society)” ที่อิมแพค เมืองทองธานี ระหว่างวันที่ 2-5 สิงหาคม พ.ศ. 2550

6.4 หลักสูตรอีเลิร์นนิ่งระดับปริญญาแรกของไทย

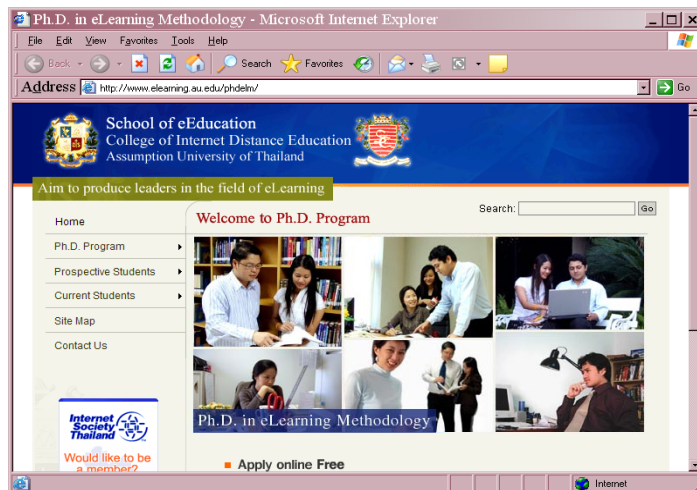
หลังจากที่ [96] ภราดา ดร. ประทีป มาร์ติน โกมลมาศ ภราดา ดร. บัญชา แสงหิรัญ และ ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ได้พยายามติดตามเรื่องจากรัฐมนตรี 5 ท่าน ในที่สุดก็มีประกาศลงราชกิจจานุเบกษาให้ทำอีเลิร์นนิ่งได้ เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2548

มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญจึงเป็นมหาวิทยาลัยแรกในประเทศไทยที่นำหลักสูตรระดับปริญญาามาเปิดสอนแบบอีเลิร์นนิ่ง คือ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ (Master of Science in Management) ซึ่งเปิดรุ่นแรก เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2549 โดยมีนักศึกษา 34 คน และสอนแบบอีเลิร์นนิ่งคือ ผ่านทางอินเทอร์เน็ต แต่เป็นอินเทอร์เน็ตในห้องคอมพิวเตอร์ ต่อมาเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2549 ก็ได้เปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต รุ่นที่ 2 โดยมีผู้สมัครกว่า 200 คน ซึ่งจะเปิดสอนเป็นแบบอีเลิร์นนิ่งทางอินเทอร์เน็ตจากที่บ้าน และระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2548 ถึง เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2549 มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ มี คำสั่ง แต่ง ตั้ง ให้ “ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน เป็น ผู้อำนวยการ หลักสูตร (Program Director)” ฉะนั้น ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จึงเป็นผู้อำนวยการหลักสูตรแบบอีเลิร์นนิ่งระดับปริญญาหลักสูตรแรกของไทย

6.5 หลักสูตรปริญญาเอกวิธีวิทยาอีเลิร์นนิ่งแห่งแรกของโลก

วิทยาลัยการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ต มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นแห่งแรกของโลก ที่ได้เปิดหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต “สาขาวิธีวิทยาการเรียนการสอนทางอิเล็กทรอนิกส์ (Doctor of Philosophy in eLearning Methodology)” [160] ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2549 และจนถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2550 ก็ยังเป็นหลักสูตรแรกและหลักสูตรเดียวในโลก ปรัชญาของหลักสูตรนี้ คือ “สร้างผู้นำในสาขาการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์”

รูปที่ 6.9 หน้าเว็บหลักสูตรปริญญาเอกวิธีวิทยาอีเลิร์นนิ่ง
(www.elearning.au.edu/phdelm/)

สำหรับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร คือ

1. บัณฑิตจะมีความรู้ในสาขาวิชาวิทยาการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์
2. บัณฑิตจะมีความสามารถในทำโครงการวิจัยร่วมกับสหวิทยาการอื่น ๆ
3. บัณฑิตจะมีความสามารถในการทำงานด้วยตนเองในองค์กรด้านการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์
4. ยึดมั่นในคุณธรรมและ
5. มีทักษะในด้านการนำเสนอผลงาน มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประกอบไปด้วยคณาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญและชำนาญการ อาทิ ศ.ดร. ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (ผู้อำนวยการหลักสูตร) ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน รศ.ดร. ชิตาภา เตวัลท์ และรศ.ดร. ประศักดิ์ หอมสนิท เป็นต้น

สถานที่เรียนคือ อาคารศรีศักดิ์ จามรมานสถานเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเพียบพร้อมด้วยอุปกรณ์การเรียนครบครัน ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตมากกว่า 550 เครื่องภายในอาคาร อาทิ ในห้องอบรมที่มีเครื่องรวม 408 เครื่อง ที่เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต และห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์อีก 4 ห้อง ซึ่งมีคอมพิวเตอร์ 143 เครื่อง เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตเรียบร้อยแล้ว

ส่วนห้องสมุด สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญมีหนังสือประมาณ 338,246 เล่ม และอีบุ๊ก 6,731 เล่ม มีสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวกับอีเลิร์นนิ่ง 3,293 เล่ม และที่เป็นอีบุ๊ก 61 เล่ม สำหรับวารสารและเอกสารอื่น ๆ จะมีการสั่งซื้ออย่างต่อเนื่อง จำนวนของวารสารที่รับอยู่เป็นประจำคือ 2,000 รายการ ซึ่งรวมไปถึงวารสารที่ตีพิมพ์จำนวน 141 รายการ และวารสารอิเล็กทรอนิกส์อีก 9 รายการ ที่เกี่ยวข้องกับอีเลิร์นนิ่ง ทางสำนักหอสมุดยังได้จัดฐานข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ข้อมูลเฉพาะบทคัดย่อ 2 ฐานข้อมูล และฐานข้อมูลจากแผ่นซีดี-รอมอีก 6 ฐานข้อมูล สำหรับนักศึกษาซึ่งรวมแล้วมากกว่า 8 ล้านเรื่อง

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 48 หน่วยกิต หน่วยกิตละ 6,000 บาท ถ้าประมาณการค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรของนักศึกษาต่อคน (สำเร็จภายใน 3 ปี) = 460,000 – 500,000 บาท

จำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้าศึกษาในหลักสูตรและจำนวนบัณฑิตที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ในระยะเวลา 5 ปีการศึกษา

ตารางที่ 6.1 จำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้าศึกษาในหลักสูตรและจำนวนบัณฑิตที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา
ในแต่ละปีการศึกษา ในระยะเวลา 5 ปีการศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	ปีการศึกษา				
	2549	2550	2551	2552	2553
1	30	30	30	30	30
2	-	26	26	26	26
3	-	-	26	26	26
รวม	30	56	82	82	82
จำนวนนักศึกษาที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	-	26	26	26

ปัจจุบันมีนักศึกษาในชีวิตจริง 30 คน ซึ่ง 18 คน คือ กว่าครึ่งเป็นชาวต่างชาติ อาทิ อเมริกัน คาเนเดียน อังกฤษ จีน แอฟริกาใต้ และ อเมริกาใต้ เป็นต้น

6.6 อีเลิร์นนิ่งสำหรับอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลาง

เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 [67] [135] สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง (สสว.) ร่วมมือกับวิทยาลัยการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ต มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ได้เริ่มเปิดหลักสูตรอีเลิร์นนิ่งสำหรับอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลาง (e-SMEs) ผ่านทางเว็บของสสว. (<http://www.sme.go.th>) และเว็บของมหาลัยอัสสัมชัญ (<http://oscar.au.edu/sme/>) ดังแสดงในรูปที่ 6.10 จุดประสงค์เพื่อให้ผู้ประกอบการ เอสเอ็มอีและประชาชนทั่วไป ได้มีโอกาสศึกษาเพื่อเพิ่มความรู้ในด้านวิชาการที่จะเป็นประโยชน์และเหมาะกับการประกอบอาชีพทางธุรกิจของตนเอง อันจะทำให้ผู้ประกอบการและประชาชนทั่วไปที่สนใจในโครงการดังกล่าว จะได้มีองค์ความรู้ มีมุมมองทางด้านการบริหารจัดการธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถแข่งขันในธุรกิจได้

รูปที่ 6.10 หน้าเว็บหลักสูตรอีเลิร์นนิ่ง
สำหรับอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลางของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

วิทยาลัยการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ต มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ นับเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของไทยที่เปิดหลักสูตรเกี่ยวกับด้านอีเลิร์นนิ่ง ฉะนั้น จึงมีทีมผลิตชุดวิชาดิจิทัลองค์ความรู้ด้านเอสเอ็มอี นำโดย ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน ประธานผู้บริหารวิทยาลัยการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ต และทีมงานเป็นขุมกำลังสำคัญในการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรอีเลิร์นนิ่งสำหรับอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลาง

สำหรับ ศ.ดร. ศรัศกดิ์ มีประสบการณ์ถึง 4 ปี ในการจัดการเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ต (e-Learning) ผ่านวิทยาลัยการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ต โดยมีนักเรียนทั้งหมดประมาณ 300 คน เป็นการสอนในระดับปริญญาโทสาขาวิชาการจัดการ (Master of Science in Management) และ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Master of Science in Information and Communication Technology)

ชุดวิชาดิจิทัลที่จะเปิดโอกาสให้เอสเอ็มอีไทยและผู้สนใจเข้าทดลองเรียนในเบื้องต้นนี้ จะมีด้วยกันรวม 3 ชุดวิชา คือ

1. SME 101 แนวคิดในการเริ่มธุรกิจ SMEs
2. SME 102 การจัดการการตลาดเบื้องต้น และ
3. SME 203 การบริหารการเงิน

ชุดวิชานอกเหนือจากนี้ จะทยอยเปิดให้บริการจนครบทั้ง 12 ชุดวิชา ภายในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ซึ่งเมื่อผู้เรียนสอบผ่าน สามารถสะสมหน่วยกิต และอาจเทียบโอนชุดวิชาในการศึกษาไปต่อระดับปริญญาตรี ตามข้อบังคับการศึกษาระดับปริญญาของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญได้ ซึ่งกำหนดเปิดการสอนระดับปริญญาได้ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป สำหรับวิธีการคือ ผู้ที่สนใจสามารถมาลงทะเบียนเรียนได้ที่เว็บ สสว. (www.sme.go.th) หลังจากนั้นจะมีอาจารย์ 2 ประเภท คือ อาจารย์ผู้ชำนาญการด้านเนื้อหา (Content expert) และอาจารย์อำนวยความสะดวกซึ่งคุณนักรเรียนไม่เกิน 40 คน โดยแต่ละวิชาจะมีการระบุว่าอาจารย์จะต้องอยู่หน้าจอสัปดาห์ละครั้ง และอาจารย์ต้องอ่านคำตอบของนักศึกษา และตอบกลับไปด้วย และเมื่อเด็กถามอะไรมาอาจารย์จะต้องตอบให้ได้ภายใน 24 ชั่วโมง ซึ่งเอสเอ็มอีสามารถเข้ามาศึกษาเมื่อไรก็ได้เสร็จแล้วก็มีการสอบถามข้อสงสัยโดยส่งอีเมลมา หรือไมก็วีดีโอคอนเฟอเรนซ์ และเมื่อเรียนครบทั้ง 15 ชั่วโมงก็จะมี การสอบ

ศ.ดร. ศรัศกดิ์ กล่าวว่า “การเรียน 3 วิชาเท่ากับ 45 ชั่วโมง หรือคิดเป็น 3 เครดิต ซึ่งสำหรับการเรียนปริญญาตรีต้องได้ 142 เครดิต และปริญญาโทอีก 36 เครดิต ผู้เรียนจึงสามารถสะสมหน่วยการเรียนตรงนี้ไว้เทียบระดับได้ สำหรับการเรียนคอร์สระยะสั้นผู้เรียนจะต้องจบระดับ ปวส. และอนุปริญญาขึ้นไป ส่วนระดับปริญญาโท ก็ต้องเรียนจบระดับปริญญาตรีมาก่อนเช่นกัน ซึ่งแตกต่างจากการเรียนอีเลิร์นนิ่งในต่างประเทศ อาทิ อังกฤษ ที่ใครก็สามารถเรียนได้ โดยไม่ต้องจบอะไรมาก่อน”

การเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ตในระบบของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญที่นำมาใช้ในโครงการหลักสูตรอีเลิร์นนิ่งสำหรับอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลางนี้ เป็นระบบที่ทันสมัยและให้ความรู้สึกเหมือนกับได้เข้าเรียนรู้ในห้องเรียนเสมือนจริงกับวิทยากรหรืออาจารย์ผู้สอนได้โดยตรง ซึ่งจะได้เห็นภาพของวิทยากรขณะบรรยายอยู่ในจอส่วนหนึ่ง ในขณะที่เดียวกันก็จะเห็นข้อความของเนื้อหาวิชาที่วิทยากรกำลังบรรยายในรูปแบบของเพาเวอร์พอยท์อยู่ในจอข้าง ๆ อย่างชัดเจน สอดคล้องเป็นจังหวะเดียวกันกับการบรรยาย สามารถจุดเลคเชอร์หรือโน้ตเนื้อหาติดตามการบรรยายได้เหมือนกับการเรียนในชั้นเรียนจริง นอกจากนี้ ยังสามารถดาวน์โหลดเอกสารประกอบการบรรยายและพิมพ์เอกสารประกอบการบรรยายออกมาเพื่อใช้ระหว่างการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางและอำนวยความสะดวก และใช้เป็นบันทึกเพิ่มเติมตามความเข้าใจของตนเองระหว่างการเรียนรู้ แต่ละชุดวิชาจะแบ่งเนื้อหาออกเป็นบท ๆ โดยแต่ละบท จะใช้เวลาในการเรียนประมาณ 45 นาที ถึง 1 ชั่วโมง โดยสามารถหยุดบทเรียน ถอยหลัง หรือเดินหน้าไปยังตำแหน่งของเนื้อหาที่ต้องการได้ด้วยตนเอง เพื่อทำความเข้าใจกับเนื้อหาที่ท่านต้องการเจาะลึก หรือผ่านเนื้อหาที่ท่านมีความรู้อยู่แล้วอย่างสะดวกตามต้องการ รวมไปถึงมีการแนะนำเบื้องต้นสั้น ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาที่อยู่ในชุดวิชา เพื่อให้ผู้เรียนได้มองเห็นภาพรวมทั้งหมดก่อนการเข้าสู่บทเรียน และการสรุปท้ายชุดวิชา ทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนว่าได้รับความรู้ครบถ้วนตามที่หลักสูตรได้กำหนดไว้หรือไม่ มีแบบฝึกหัด หรือกรณีศึกษาเพื่อให้ทดสอบความรู้ที่ได้เรียนมาด้วยตัวเอง ในระบบห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์นี้ ยังมีส่วนประกอบอื่นที่จะช่วยให้ท่านได้เสริมสร้างความรู้ ถามคำถาม และแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อนร่วมชุดวิชาได้ผ่านระบบเว็บบอร์ด ซึ่งเป็นกระดานแสดงความคิดเห็น สามารถติดต่อกับผู้สอนได้ผ่านระบบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์หรืออีเมล

สำหรับเป้าหมายของผู้ดำเนินการเรียนการสอน ในเบื้องต้นคาดว่าผู้เรียนประมาณพันคนก็ถือว่าน่าพอใจ แต่ใน 5 ปีนี้ จะให้ผู้เรียนถึงร้อยละ 10 ของเอสเอ็มอีทั้งหมดที่มีอยู่ประมาณ 2 ล้านราย หรือคิดเป็นประมาณ 2 แสนราย

6.7 สถานศึกษาไทยแห่งแรกในชีวิตเสมือนจริงโลกที่สอง

“เซคันด์ไลฟ์ (Second Life)” [38] [69] เป็นโปรแกรมที่เป็นเหมือนโลกจำลองโลกหนึ่ง ซึ่งเราสามารถสร้างตัวละครของเราเข้าไปเดินข้างในได้ ในโลกของเซคันด์ไลฟ์นั้นทุกสิ่งทุกอย่างจะสร้างโดยผู้เล่น โดยผู้เล่นสามารถสร้างสิ่งของเพื่อเอาไปขายได้และสามารถแลกเงินในเกมส์เป็นเงินจริงได้ ทำให้มีคนเข้าไปทำธุรกิจ ในเซคันด์ไลฟ์เหมือนกัน บางคนก็ทำโรงแรมจำลองให้คนเข้าไปเดินดูได้ หลายๆ บริษัท อาทิ ไอบีเอ็ม (IBM) และ ซัน (SUN) เป็นต้น ก็ไปเปิดในเซคันด์ไลฟ์เหมือนกัน

หลังจากที่บริษัท ลินเดนแลป (Linden Lab) เปิดบริการโลกเสมือนจริงที่เว็บ “เซคันด์ไลฟ์” (www.secondlife.com) ซึ่งเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ. 2550 มีผู้เข้าไปเป็นพลเมืองเพียงประมาณ 1 ล้านคน แต่หลังจากนั้นเพียง 4 เดือน คือ ถึงเดือนกรกฎาคม มีผู้เข้าไปเป็นพลเมืองเพิ่มขึ้นถึงกว่า 8 ล้านคน มีการทำกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ ธุรกิจ บันเทิง และการศึกษา เป็นต้น โดยมีผู้เข้าไปติดต่อสื่อสารกันแบบออนไลน์ (Online) 3 หมื่นคน และตลอด 24 ชั่วโมง จะมีการซื้อขายสินค้าและบริการกว่า 1.5 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 50 ล้านบาท

นอกจากนี้ยังมีมหาวิทยาลัยไปซื้อเกาะทำกิจกรรมต่าง ๆ จำนวนมาก คือ เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2550 มีกว่า 30 มหาวิทยาลัย แต่ถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2550 มีกว่า 150 มหาวิทยาลัย เปิดสอน อาทิ ในสหรัฐอเมริกา มีมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University) และมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียที่เบิร์กลีย์ (University of California at Berkeley) เป็นต้น ที่อังกฤษ มีมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด (Oxford University) และมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ (Cambridge University) เป็นต้น

ในประเทศไทย วิทยาลัยการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ตมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรก ที่ไปซื้อเกาะในชีวิตเสมือนจริงโลกที่สอง (Second Life) โดย ศ.ดร.ศรีศักดิ์ จามรมาน นายกสมาคมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้เป็นประธานกรรมการและประธานผู้บริหารวิทยาลัยการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ต ได้ไปซื้อเกาะไว้ตั้งแต่เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2550 โดยตั้งชื่อเกาะว่า “เกาะชาร์ม มิ่ง (Chaming Island)” ดังแสดงในรูปที่ 6.11 มีเนื้อที่ประมาณ 65,536 ตารางเมตร หรือประมาณ 40 ไร่ โดยบนเกาะจะนำอาคาร “ศรีศักดิ์ จามรมานสถานเทคโนโลยีสารสนเทศ (www.sci.tau.edu)” ที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ วิทยาลัยเขต บางนา ซึ่งมี 12 ชั้น ชั้นละ 1,000 ตารางเมตร ไปก่อสร้างใหม่ในเกาะชาร์มมิ่ง แต่ขยายเป็น 29 ชั้น ชั้นละ 14,000 ตารางเมตร รวมทั้งสิ้นเป็น 406,000 ตารางเมตร เป็นที่ตั้งวิทยาลัยการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ต ซึ่งคงจะใช้ประมาณ 3 ชั้น เหลืออีก 26 ชั้น โดยจะเปิดขาย 10 ชั้น ประมาณ 140,000 ตารางเมตร แบ่งเป็นห้องละ 400 ตารางเมตร ได้ 350 ห้อง คิดราคาขาย ห้องขนาด 400 ตารางเมตร เพียงห้องละ 4,000 บาท คิดตารางเมตรละ 10 บาทเท่านั้น ถ้าขายได้ทั้ง 350 ห้อง ก็จะได้เงินทั้งหมด 1.4 ล้านบาท

รูปที่ 6.11 อาคารของ ศ.ดร. ศรีศักดิ์ ในชีวิตเสมือนจริงโลกที่สอง
 ยินบนเกาะชาร์มมิ่ง (Chaming Island)

อาคารที่สอง คือ ศูนย์ประชุมเอสซี (SC Conference Center) สร้างเป็นทรงไทยบนพื้นที่ 50 x 70 เมตร
 อาคารที่สาม คือ บ้าน ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรمان ในชีวิตจริง (www.charm.au.edu/PhotoRes/picture.asp) ไปสร้างไว้บนพื้นที่เท่ากับในชีวิตจริง คือ ประมาณ 2 ไร่

อาคารที่สี่ คือ ที่พักชื่อ “เอสซี คอนโดมีเนียม (SC Condominium)” สูง 19 ชั้น ชั้นละ 6,000 ตารางเมตร
 รวมเป็น 114,000 ตารางเมตร แบ่งเป็นประมาณห้องละ 400 ตารางเมตร ได้ประมาณ 285 ห้อง ในชั้นแรก
 จะเปิดขาย 200 ห้อง ราคาเท่ากับที่อาคารศรีศักดิ์ จามรمان สถานเทคโนโลยีสารสนเทศ คือ ห้องละ 4,000 บาท
 หรือ ตารางเมตรละ 10 บาท ถ้าขายได้ทั้ง 250 ห้อง จะได้เงิน 800,000 บาท รวมที่เปิดขายตอนแรก
 ทั้งสองอาคารได้เงิน $1.4 + 0.8 = 2.2$ ล้านบาท ซึ่งถ้าเทียบกับการลงทุนซื้อเกาะประมาณ 1 แสนบาท
 ก็ได้กำไร 2.1 ล้านบาท จากการลงทุน 1 แสนบาท หรือกำไร 21 เท่าของการลงทุน

สำหรับวิทยาลัยการศึกษาทางไกลอินเทอร์เน็ตในชีวิตที่สอง ก็จะนำหลักสูตรของวิทยาลัยการศึกษาทางไกล
 อินเทอร์เน็ตในชีวิตจริงไปเปิดสอนให้ผู้สนใจได้เรียนทางอินเทอร์เน็ต แล้วเมื่อเรียนจบก็ได้ปริญญาจริง
 จากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยในขั้นต้นนี้ มีหลักสูตรระดับปริญญา 3 หลักสูตร คือ

หลักสูตรปริญญาโทการจัดการ (Master of Science in Management) ซึ่งมีสาขาวิชา 5 สาขา คือ

1. การจัดการวิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง
2. การจัดการทรัพยากรบุคคล
3. การจัดการเทคโนโลยี
4. การจัดการการตลาด
5. การจัดการภาคธุรกิจ

หลักสูตรปริญญาโทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Master of Science in Information
 and Communication Technology) มีสาขาวิชา 4 สาขา คือ

1. เทคโนโลยีสารสนเทศ
2. การสื่อสารและเครือข่ายคอมพิวเตอร์
3. คอมพิวเตอร์กราฟิกและภาพเคลื่อนไหว
4. การจัดการเทคโนโลยี

และหลักสูตรปริญญาเอกวิธีวิทยาอีเลิร์นนิ่ง (Ph.D. in eLearning Methodology)